İLHAN BERK'in BİR MEKTUBU

Avni, 8-3-954

Kitabını aldım, okulda okudum, şimdi evdeyim, gene okudum. Bu kitap senin en iyi kitabın, seni tebrik ederim. Niçin? Çok rahat bir kitap önce, sonra aydınlık, iyi şeyler düşündürüyor. Daha ustasın sonra, dilin söyleyişin başka. Herhalde bütün kişiliğin belli bu kitapta. Bu kişilik nereden geliyor, biliyor musun Avni? İşlediğin şeylerden, bildiğin şeyleri işlemenden bence. Bildiğimiz şeyleri işlemek kişiliğimizi belli ediyor diyeceğim. İlk o yolla kişiliğe gitmek mümkün bence, başka değil. Bildiklerimizin dışına çıkmak, sonraki işimiz diyorum ben.

Bir başka yönü, kitabının beni düşündüren onun için iyi dedirten de hep yeni konuları işlemen. Beylikten kurtulman diyeceğim. Biliyor musun bir çok konularımız eskidi çıktı. Bağırmak, bunların başında geliyor, şiiri uzun zaman böyle anlamışız, sonra bazı konuları sevmişiz, o konular şiirdir deyip çıkmışız, asıl işinse ustalıkta dilin tadında, hele yavaş yavaş işleyen şiirde, insanı yücelten, gönendiren konuda olduğunu unutmuşuz diyeceğim. Dilimiz, iş bunda diyeceğim sonra. İleri, geri şair, şimdi daha iyi anlıyorum, konuda değil, onu işleyişte, şiiri iş edinişinde, dünyaya bakmasını bilmekte, bilhassa bunda artık. Nice eski konuyu işlediği için yeni olan nice insan var. Gene tam bunun karşısı var.

Nerden bilecek yeşil yaprak
Sarının susuzluğunu.

Bu yeni işte. Bunu seviyorum. Bunda şiir olduğunu yeni yeni anlıyoruz kardeş.

Konularımız, deyişimiz, dilimiz eskidi, yenisi lâzım artık.

Ah kendimizi şiire, sade şiire verebilsek! Bir yaprağa şiir, bir hayvana, uçan kuşa, akan suya şiir düşünüp bakacak kadar vaktimiz olsa. Hepsine bir öykü düzebilsek dünyada ne görüyorsak şiir için görsek!

Dünyada şiir için dolaşsak, yaşasak. (Kese Kağıdı) bana bunları düşündürdüğü için, iyi bir kitap.

Gözlerinden öperim canım kardeşim

İlhan BERK